Από το Συναξάρι - Άγιος Μαρτίνος πάπας Ρώμης

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 13 Απριλίου, 2013

13 Απριλίου

Ο στύλος αυτός της Ορθοδοξίας έζησε επί βασιλείας Κώνσταντος Β’ (641-668). Τρεις μήνες μόλις μετά την ανάρρησή του στον αρχιεπισκοπικό θρόνο (649) συνεκάλεσε στην βασιλική τού Αγίου Ιωάννη στο Λατερανό σύνοδο, στην οποία συμμετείχαν περί τους εκατό επισκόπους, που καταδίκασε την αίρεση των μονοθελητών (βλ. 21 Ιαν.) και τον Τίτο που εξέδωσε ο αυτοκράτορας, όπου λόγω πολιτικής καιροσκοπίας συγχέονταν αλήθεια και πλάνη (Οκτ. 649). Έχοντας διατελέσει αποκρισάριος του πάπα Θεοδώρου στην Βασιλεύουσα, ο άγιος Μαρτίνος γνώριζε εξ ιδίας αντιλήψεως τις προθέσεις του αυτοκράτορα και των θεολόγων του οι οποίοι, διακηρύσσοντας μία μόνο θέληση στο Πρόσωπο του Χριστού, επεδίωκαν δολίως να κερδίσουν την συμμαχία των μονοφυσιτών της Ανατολής.

Μόλις πληροφορήθηκε το γεγονός, ο αυτοκράτορας απέστειλε τον έξαρχο Θεόδωρο Καλλιώπα στην Ιταλία με εντολή να συλλάβει τον πάπα. Φθάνοντας στην Ρώμη, ο Καλλιώπας παρουσιάστηκε ενώπιον του ιεράρχου και τον ανέκρινε για το θέμα της συνόδου. Ο άγιος Μαρτίνος του απάντησε αναθεματίζοντας οποιονδήποτε θα τολμούσε να τον κατηγορήσει για την παραμικρή παρέκκλιση από την πίστη των αγίων Πατέρων. Φοβούμενος τον παριστάμενο λαό, ο έξαρχος απάντησε υποκριτικά ότι η πίστη του Μαρτίνου ήταν όμοια με την δική του και με όλων των χριστιανών. Ο άγιος αποσύρθηκε τότε επί τρεις ημέρες στην βασιλική του Λατερανού μαζί με όλους τους κληρικούς του. Την Δευτέρα το πρωί, ο Καλλιώπας απαίτησε να διεξαγάγει έρευνα στους χώρους του παπικού ανακτόρου με το πρόσχημα ότι έψαχνε για όπλα. Οι στρατιώτες του όρμησαν στην βασιλική, δημιουργώντας μεγάλη αναστάτωση και ρίχνοντας καταγής τα ιερά σκευή, ενώ συνέλαβαν τον άγιο ιεράρχη, που έπασχε από ποδάγρα. Την Τετάρτη 19 Ιουνίου 653, τον επιβίβασαν σε πλοίο για την Κωνσταντινούπολη. Κατά την διάρκεια του ταξιδιού, που κράτησε τρεις μήνες, ο άγιος έζησε σε άθλιες συνθήκες, στερούμενος κάθε παρηγοριάς για την πάθησή του, μη μπορώντας καν να πλυθεί. Στα διάφορα λιμάνια που προσέγγιζε το πλοίο, οι φύλακες του απαγόρευαν να αποβιβασθεί, τον χλεύαζαν και τον έβριζαν και κατακρατούσαν όλα τα τρόφιμα και εφόδια που του έφερναν ιερείς και πιστοί.

Όταν έφθασαν στην Κωνσταντινούπολη, στις 17 Σεπτεμβρίου, τον άφησαν πάνω στην στρωμνή του, έκθετο στην χλεύη και τις λοιδορίες του όχλου και κατόπιν τον έκλεισαν στις φυλακές της Πρανδεαρίας, όπου κρατήθηκε με κάθε μυστικότητα επί ενενήντα τρεις ημέρες. Στις 20 Δεκεμβρίου, μετά από μια παρωδία δίκης στον

Ιππόδρομο, όπου δεν του επετράπη καν να εκφράσει την πίστη του, καταδικάστηκε σε θάνατο. Καταξέσχισαν δημοσίως τα ιερά του άμφια και τον έσυραν ανά την πόλη μέχρι το Πραιτώριο, με μια βαρεία αλυσίδα γύρω στον λαιμό. Γέρος, άρρωστος και άσιτος, ο άγιος μόλις που μπορούσε να περπατήσει. Το πρόσωπό του όμως ακτινοβολούσε από χαρά που υπέφερε για την αγάπη τού Χριστού και της αληθείας. Τον μετέφεραν στις φυλακές του Διομήδους, όπου τον κρέμασαν, ενώ του έγδαραν τα πόδια, μέσα σε κελλί ψηλά στον τοίχο που προοριζόταν για τους μελλοθάνατους. Την επομένη, ο οικουμενικός πατριάρχης Παύλος Β’, ασθενής και φοβούμενος την θεία κρίση, απέσπασε από τον αυτοκράτορα την μετατροπή της θανατικής ποινής σε εξορία. Μετά τον θάνατο του Παύλου και την εκλογή του Πυρρού στον πατριαρχικό θρόνο, ο άγιος Μαρτίνος παρέμεινε άλλες ογδόντα πέντε ημέρες φυλακισμένος, πριν σταλεί κρυφίως εξορία στην Χερσώνα της Κριμαίας. Υπέφερε εκεί δεινά από την πείνα και από την κακομεταχείριση από τους βάρβαρους ιθαγενείς και παρέδωσε την αποστολική ψυχή του στον Κύριο στις 16 Σεπτεμβρίου 655.

(Πηγή: «Νέος Συναξαριστής της Ορθοδόξου Εκκλησίας», Απρίλιος. Εκδόσεις «Ίνδικτος»)